

свою чергу, спонукає потребу подальшого наукового дослідження і обґрунтування глобального інформаційного простору та місця і ролі людини в ньому.

Список використаних джерел:

- 1.. Закон України від 02.10.92 № 2657 «Про інформацію».
2. Корнієнко В.О. Державна інформаційна політика в контексті глобальних викликів / О.В. Корнієнко // [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/9145/Inform_pol.pdf?sequence=1&isAllowed=y
3. Косоков О.М. Інформаційний простір як об'єкт управління в системі державної інформаційної політики / О.М. Косоков // [Електронний ресурс] // Режим доступу: file:///C:/Users/%D0%95%D0%B2%D0%B3%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F/Downloads/ZKhUPS_2016_3_14.pdf
4. Лісовська Ю.П. Державна політика забезпечення інформаційної безпеки України: адміністративно-правовий аспект / Ю.П. Лісовська // [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2015/2/156.pdf>

Луцаїна Д.А.

студент,

*Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України*

ЕКОНОМІЧНА ДОЦІЛЬНІСТЬ СТВОРЕННЯ КСЗІ

При формуванні економічно доцільних систем захисту інформації на підприємствах в першу чергу необхідно враховувати корисність (цінність) інформації. При вирішенні цього завдання виникають питання, у трактуванні яких науковці й досі не одностайні. Зокрема, це ідентифікація факторів, які впливають на корисність (цінність) інформації, формування підходів до оцінювання корисності (цінності) саме економічної інформації на протизага фізичній та іншим її видам, обґрунтування відмінностей між поняттями «корисність» та «цінність» інформації тощо [1].

В складних економічних умовах господарювання сучасних українських підприємств, які викликані спадом виробництва та фінансовими труднощами, а також відсутністю їх підтримки зі сторони держави, важливою умовою успішної реалізації власної цілі підприємства є створення надійної системи захисту інформації, що забезпечує збереження та розвиток конкурентних переваг підприємства на основі використання його інформаційних ресурсів.

Для збереження інформації на підприємствах використовуються певні захисні методи (організаційний, технічний, правовий), тобто створюється КСЗІ. При КСЗІ повинно бути адаптоване до специфіки зовнішнього середовища підприємства та його внутрішніх можливостей. Саме тому на кожному окремому підприємстві методи захисту інформації можуть бути різні за масштабами і формою. Кількісний і якісний склад способів і прийомів захисту інформації залежить:

- від специфіки виробничої діяльності (найбільше потребують захисту інформації підприємства, котрі функціонують в умовах інтенсивної

конкуренції, діяльність яких напряду залежить від якості (своєчасності, достовірності тощо) інформації (банківські організації, консалтингові фірми, засоби масової інформації тощо));

- *від виробничих, фінансових й інших можливостей підприємства;*
- *від кількості таємних і конфіденційних відомостей, які використовуються конкретним підприємством і потребують захисту, а також корисності.*

Безперечно, на корисність інформації будуть впливати й апріорний запас відомостей споживача інформації, й послідовність дій, в якій він буде вирішувати конкретне завдання, та багато інших факторів, проте основним при оцінюванні корисності економічної інформації залишається визначення матеріального (фінансового чи іншого) ефекту від її використання.

На нашу думку, доцільно здійснювати оцінювання корисності інформації в залежності від об'єкту, що використовує її потенціал. Так, корисність інформації для підприємства буде залежати від корисності інформації всіх споживачів інформації, а також узгодженості, координованості, швидкості руху інформаційних потоків на підприємстві тощо.

Таким чином, узагальнення результатів проведеного дослідження способів оцінювання цінності інформації, дозволяє виділити наступні фактори, що визначають та забезпечують корисність інформації для підприємства:

- *рівень професійної підготовки чи апріорний запас відомостей, або тезаурус споживача інформації;*
- *відповідність інформації системі показників якості інформації;*
- *важливість завдання, для вирішення якого інформація буде використовуватися, що впливатиме безпосередньо на величину очікуваного ефекту від її використання [3].*

При забезпеченні ефективного захисту інформації на підприємствах необхідно дотримуватися певних організаційно-економічних принципів, основними з яких є: *економічна доцільність, активність, впевненість, безперервність, різноманітність, комплексність (цілісність) захисту інформації; принципи динаміки та законності.*

Для того, щоб забезпечити економічну доцільність захисту інформації, необхідно, щоб можливі втрати від витоку інформації повинні бути дещо більшими витрат на її захист. Критичним рівнем витрат на захист інформації, вищим за який вони бути не можуть, буде величина ймовірних втрат від витоку інформації. Оптимізація досягається при мінімізації витрат на захист інформації, тобто, чим нижчий рівень даних витрат, тим економічно доцільнішим є КСЗІ. Однак, нижня межа витрат, звісно, не повинна бути нульовою [2].

Економічна доцільність захисту інформації буде підвищуватися за рахунок скорочення витрат на захист інформації при одночасному підвищенні (підтримці) загального рівня якості системи її захисту, тому встановлення можливих втрат від витоку певної інформації є задачею більше економічною, ніж організаційною. Адже від розрахованої величини можливих втрат від витоку інформації буде залежати величина коштів, що можуть будуть витрачені на її захист, а, отже, і кількісний та якісний зміст складових системи захисту інформації на підприємстві.

Величина витрат на захист певної інформації повинна періодично переглядатися. Періодичність формування витрат на захист певної інформації

буде залежати, в першу чергу, від інтенсивності її старіння, тобто проміжку часу, на протязі якого дана інформації може перейти з розряду особливо важливої до важливої та, врешті-решт, корисної або несуттєвої.

У будь-якому випадку втрати від витоку важливої конфіденційної інформації будуть економічними. Лише тривалість їх трансформування може бути різною [2].

Список використаних джерел:

1. Сорокіна Л.В. Діагностика й регулювання стрибків економічного розвитку підприємств / Сорокіна Л.В. // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 2. – С. 93-100.
2. Сорокіна Л.В. Інформаційні технології як інструмент оптимізації управління збалансованим економічним розвитком підприємства / Сорокіна Л.В. // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 10. – С. 189-197.
3. Сорокіна Л.В. Роль актуальних пропорцій в управлінні безпечним розвитком підприємства / Сорокіна Л.В. // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 1. – С. 82-90.

Москаленко М.В.

студент,

Національна академія Служби безпеки України

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАГРОЗ ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ

В умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій, особливо мережі Інтернет, людина стає все більш залежною від інформації, яка її оточує. І соціальні мережі, в яких людина проводить більшу частину свого часу, стають ідеальним інструментарієм впливу на свідомість населення та ведення інформаційних війн. Соціальні мережі стають платформою для поширення політичних ідей, ідеологій та здійснення «кольорових революцій». Проте соціальні мережі відіграють і позитивну роль, особливо для встановлення громадянського суспільства та безперешкодного поширення інформації. Позитивний чи негативний вплив, перш за все, залежить від мети використання інструментарію соціальних мереж [2].

Оскільки людина завжди реагує на значимі для неї події, в соціальних мережах використовуються технології, здатні привернути її увагу до певної проблеми, занепокоїти, викликати негайну реакцію. Це стає чинником виникнення більш витончених форм участі суспільства у політичному житті країни, поширення різного роду ідей та способів вирішення різних соціальних, політичних, економічних і життєвих проблем. Крім того, соцмережі активно використовуються як платформа для здійснення всякого роду маніпулювань і психологічних впливів на окремих користувачів, їх групи та суспільства в цілому.

Такий механізм має високий вплив на соціальні, культурні, економічні та політичні взаємини соціуму. Особливу роль соціальні мережі відіграють у контексті створення умов для проведення змін у суспільній свідомості завдяки поширенню позиції умовної більшості однодумців. У результаті, спираючись на